

‘t Knottekistje

Contactorgaan van de
familie Knot(t)nerus

Nr 14 – december 2006

www.knottnerus.org

VAN DE VOORZITTER: “Oud en nieuw”

Op de vooravond van de verkiezingen voor de Tweede Kamer schrijf ik dit voorwoord. Wordt de uitslag het vertrouwde oude of wordt het een slag naar het nieuwe links, de tijd zal het leren. Tevens is oud en nieuw ook de rode draad door dit Knotttekistje heen, niet alleen in mijn voorwoord maar ook is het van toepassing op de meeste stukken in dit *vernieuwde* Knotttekistje.

Ook voor mij zelf is oud en nieuw van toepassing, verleden jaar het stokje mogen overnemen van Titia en nu in mijn nieuwe rol als voorzitter van de stichting. Even wennen, maar na de eerste bestuursvergadering had ik mijn draai gevonden, mede dankzij de prettige opvang van de andere bestuursleden.

Nieuw bloed (samen met mede nieuw bestuurslid Anno) geeft ook nieuwe inzichten en mede daarom heb ik aangegeven dat we nog meer aandacht aan de jongeren/jeugd binnen de familie moeten geven. We hebben toen besloten dat er een website moet komen om in deze tijd van *nieuwe* en snelle ontwikkelingen mee te gaan met de tijd. Tussen het besluit nemen en het maken van een website zit nog een hoop werk en daarom wil ik hierbij van de gelegenheid gebruik maken om namens het gehele bestuur Monika Knottnerus-Machala bedanken voor al haar werk, tijd en energie wat zij in het ontwerpen en het maken van de website heeft gestoken. Elders in dit Knotttekistje vindt u een artikel over de website.

In het voorjaar van 2008 staat de volgende reünie gepland, hierbij doe ik een oproep aan alle familieleden om ideeën aan te dragen voor een locatie (centraal in het land en goed bereikbaar) deze locatie moet dan aantrekkelijk zijn zowel voor jong en *oud*. Mijn e-mail en adres staan op de laatste pagina van dit Knotttekistje.

Een aantal familieleden hebben de pen (pc) ter hand genomen om dit Knotttekistje van het nodige proza te voorzien.

Anno Knottnerus trekt de lijn *oud en nieuw* door in zijn stuk “een contact gestoorde maatschappij” door voorbeelden te geven over de zin en onzin van de huidige communicatiemiddelen.

Ivo Knottnerus heeft een boek geschreven, en onder het hoofdstuk “van de leestafel” leest u daar een persbericht over, misschien een idee voor onder de kerstboom, want een Knottnerus in de boekenkast is best uniek.

Bart Knottnerus sr heeft een stukje geschreven over twee toevallige ontmoetingen die ook gevolgen voor de toekomst hadden.

Tevens is er een artikel over *oud*, de familiegraven op de algemene begraafplaats van Oostwold en de betekenis van dit stukje historie. Verder vindt u de *oude* vertrouwde punten in dit Knotttekistje zoals genealogie en de financiën van de stichting.

Om af te sluiten nog een heel klein stukje over het komende *oud en nieuw*.

De jaarswisseling wordt door een ieder anders beleefd, de een denkt terug aan mooie momenten, een ander misschien weer aan verdrietige momenten, echter een *nieuw* jaar geeft ons ook weer de gelegenheid voor nieuwe mogelijkheden en inzichten.

Namens het bestuur wens ik u allen fijne feestdagen toe en voor 2007 veel vertrouwen en wijsheid.

Rob

WWW.KNOTTNERUS.ORG

Het is dan zover, de familie Knottnerus staat op het web. Tijdens de bestuursvergadering van januari jongstleden heb ik aangegeven dat we meer aandacht voor de jongere generaties Knottnerus moeten hebben. Een voorstel was een website want dat is in deze tijd van internet bijna onmisbaar als je het grote publiek wilt bereiken. Echter makkelijker gezegd dan gedaan.

Eerst hebben we een groepje gevormd met een aantal bestuursleden, Paul, Anno en ondergetekende, we hebben toen gesproken over vorm, inhoud en vele andere zaken.

Maar praten is makkelijker dan maken. We hebben een familielid gevraagd of zij ons hier mee kon helpen. Monika Knottnerus-Machala, de schoondochter van Nico, was de reddende engel.

Voor de zomervakantie zijn we voor het eerst bij elkaar geweest om de haalbaarheid te bespreken, we hebben ons uiteraard op het web georiënteerd bij andere familiesites. De leesbaarheid en inhoud zijn zeer verschillend, ons voornemen was om dit bij onze website goed te combineren.

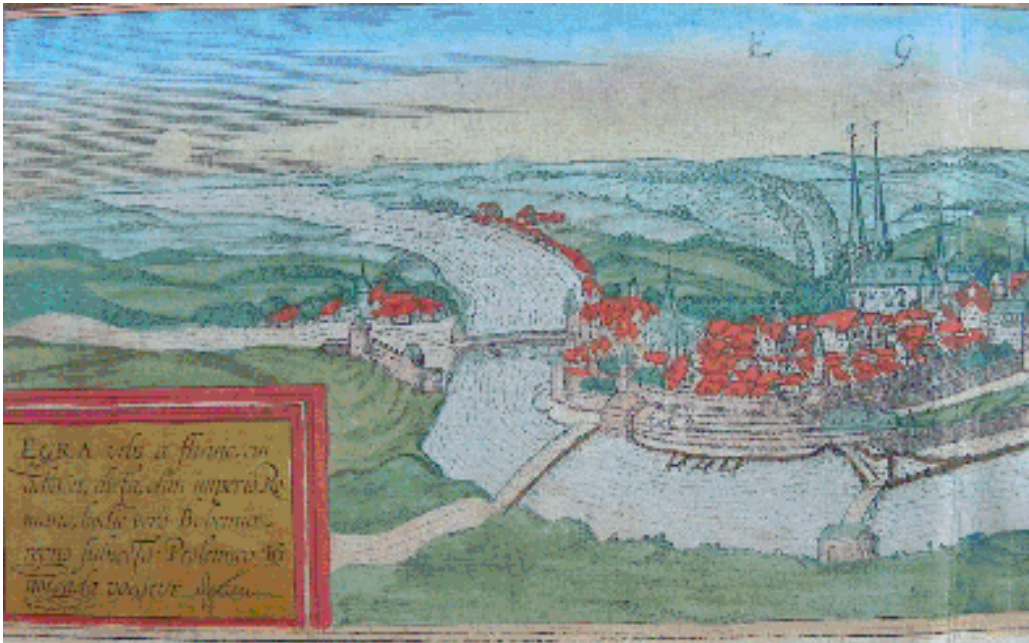
Monika heeft de zomermaanden gebruikt om de website te ontwerpen en te bouwen. Zij heeft gebruik gemaakt van bestaande stukken die zijn geschreven over onze familie en er zijn ook nieuwe stukken geschreven. Dit is maar het begin, maar naar mijn bescheiden mening is de website al zeer goed gevuld. Uiteraard zijn verdere aanvullingen welkom voor het compleet maken van de website, foto's en/of andere stukken zien wij graag te gemoed. U kunt het e-mail adres gebruiken op de website bij het hoofdstuk **contact**, of anders kunt u het ook naar het huisadres van de voorzitter sturen.

Een groot punt van de discussie tijdens de bestuursvergadering was het onderwerp genealogie.

Er bestaan een aantal regels over het publiceren van persoonsgegevens en dat is wel het gene wat we doen bij genealogiegegevens op het web. Tot op heden zijn we als bestuur er nog niet uit wat we mogen, kunnen en willen doen. Nico is nog bezig met het te onderzoeken bij de desbetreffende instanties, en daarom blijft het hoofdstuk genealogie nog leeg. U wordt via de website op de hoogte gehouden over dit hoofdstuk, voor gerichte vragen over genealogiegegevens kunt u, zoals altijd, nog bij Nico terecht.

Rest mij nog een tweetal zaken, nogmaals dank aan Monika die hier zoveel tijd en energie in heeft gestoken en daar iets zeer moois van heeft gemaakt waar we als familie best trots op mogen zijn en ten tweede, heel veel lees plezier.

Rob

Eger

De plaats Eger waar onze stamvader Johann Knöttner vandaan komt ligt in het tegenwoordige Tsjechië en heet nu Cheb.

Zijn naam krijgt in het Latijns de -us uitgang en luidt Joannes Knöttnerus Egranus. Hierboven ziet u een afbeelding van Eger uit de tijd van Johann.

Hij heeft stellingen gepubliceerd over de redeneerkunde. Hiernaast is een afdruk van de titelpagina te zien.

Zie verder:

www.knottnerus.org

www.xs4all.nl/~ottoknot/werk/

THESES LOGICÆ,
D E
Q V A T V O R
O R G A N I S T H E S
ΕΥΠΟΡΙΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ.

De quibus, 229. 3. 4.

C U M D E O,

P R Æ S I D E

M. MICHAELE PICCAR-
T O F R A N C Ó,

publicè respondere conabitur

Iohannes Knoettnerus Egranus,

M E N S E A V G U S T O,

A X X O

clō I D C I.

*In Inclytā Norimbergensium Acade-
miā Altorphinā.*

N O R I M B E R G Æ,

Et Typographéo Pauli Kauffmanni.

(PRIJS)VRAAG

Hier ziet u twee foto's van reünies uit een ver verleden. Of is het toch een heel ander gezelschap?

Wie kan vertellen in welk jaar deze gemaakt zijn en wat de locatie was?

Antwoorden via de nieuwe website:

www.knottnerus.org

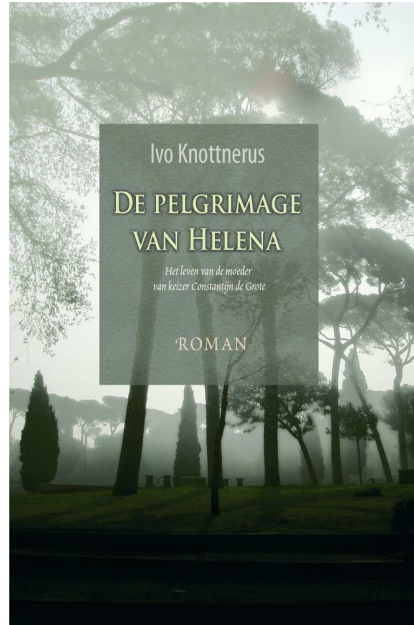
VAN DE LEESTAFEL

Van de hand van onze penningmeester Ivo Knottnerus is onlangs de debuut roman verschenen: “De Pelgrimage van Helena”. Er is een persbericht verschenen en dat willen we u niet onthouden:

Persbericht 27 juni 2006

Levensbeschrijving moeder Constantijn de Grote in debuutroman

23 juni 2006 is bij uitgeverij Kok in Kampen het boek De Pelgrimage van Helena verschenen. Het boek beschrijft het leven van Helena, de moeder van keizer Constantijn de Grote, die het christendom tot officieel geloof maakte van het Romeinse keizerrijk. Het is de veelbelovende debuutroman van Ivo Knottnerus. Nu al zijn de rechten voor een Griekse vertaling aangekocht door Livanis Publishing Corporation uit Athene.

Helena, moeder van de grote en machtige keizer van het Romeinse Rijk, Constantijn de Grote (284-337). Als alleenstaande vrouw wist ze te overleven en haar zoon op te voeden. Ze is zeer bepalend geweest voor de loop der geschiedenis. Tot nu toe is er weinig over haar geschreven en haar rol blijft in vele beschrijvingen onderbelicht. Helena heeft een groot aantal relikwieën van Christus gevonden, onder andere het kruis en zijn mantel.

De auteur

Ivo Knottnerus heeft na een zakelijke carrière van 20 jaar, besloten zich nu geheel te wijden aan het schrijven van historische romans. Hij heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar het leven van Helena. Daarnaast heeft hij vele belangrijke gebouwen bezocht waaraan haar naam is verbonden, zoals de Sint Pieter en de Sint Jan-van-Lateranen basiliek in Rome, de Heilige-Grafkerk in Jeruzalem en de Geboortekerk in Bethlehem.

GENEALOGIE

Weer is een jaar voorbij en zijn er Knottnerus'sen geboren, gehuwd of samen gaan wonen of overleden. De namen vindt u allen terug in de "burgerlijke stand" in dit orgaan. Mochten bekenden van u er niet bijstaan dan hoop ik dat u mij daarop attent maakt.

Het onderzoek naar Knottnerus'sen in de US heeft weer iets opgeleverd. Met behulp van Christina Knottnerus (afstammeling van de geëmigreerde John Anthony) uit Grand Rapids MI (USA) heb ik weer een verband kunnen leggen. In 1881 emigreert Rudolph Remetius, 47 jaar en woonachtig in Rysum bij Emden, met vrouw en kinderen naar Washington, Iowa, USA. Er wonen nakomelingen van deze Rudolph in de staten Iowa en Oregon (USA). Nakomelingen van een broer van deze Rudolph wonen nog in de buurt van Hamburg (D).

Het aantal niet in de stamboom geplaatste naamdragers is daardoor weer verminderd. Leuk om zo met allerlei internetgegevens de "puzzelstukjes" te vinden en een plaats te geven. Klaar zijn we nog niet maar ik denk dat ik wel 95 % van alle op de wereld levende Knottnerus'sen (ong. 330) nu heb. Eind volgend jaar hoop ik weer een complete stamboom in druk te laten verschijnen. Daarom zal ik, met behulp van andere bestuursleden, de gegevens nalopen en zullen we weer moeten nagaan of alles wel is verwerkt. Sinds de uitgave van 1996 is de privacywetgeving aangescherpt (Wet bescherming persoonsgegevens). Dit heeft met name betrekking op het publiceren van gegevens over levende personen. In principe is het niet geoorloofd gegevens van levende mensen zonder hun toestemming uit te geven, noch in boekvorm, noch via internet.

Ook genealogen hebben zich in hun publicaties aan de wet te houden. Alleen als zij uitgaven verzorgen voor gebruik in de eigen familiekring, denk ik dat niet van een echte publicatie sprake is en is de wet niet van toepassing. Op de website daarentegen zal zeker met de wettelijke bepalingen rekening moeten worden gehouden. Die is voor velen toegankelijk.

Vorig jaar had ik een vragenlijst toegevoegd aan het Knotttekistje. Ik wil van deze plaats diegene bedanken die de moeite hebben genomen de lijst in te vullen en terug te sturen. Ik ben daardoor in staat geweest de gegevens te checken en waar nodig ook te verbeteren of aan te vullen. Verder heb ik van enkelen ook weer foto's ontvangen. Heel veel dank!

Nico Knottnerus

LIED OHNE WORTE...

Laat de Reünie met “ ’t’ Knottekistje” een middelpunt trekkende pleisterplaats zijn en blijven op onze gezamenlijke levensweg door uitwisselen van meningen, gevoelens en gedachten; het inbrengen van passende belevenissen; geestige, waar of niet waar, gebeurde verhalen en anekdoten; het opperen van al of niet wereldverrijkende ideeën en/of vragen. We nemen deel aan dezelfde estafette en participeren in hetzelfde doorgeefluik. Welaan, schroomt niet, onze Knottekistje, hongert naar meer en beter! Telkens ontdek je in het leven, dat je deel hebt of krijgt aan een zogenaamde ons-kent-ons-kring in de sferen van kennismaking. Het kan bijvoorbeeld blijken in een gesprek dat je onderdeel bent geworden van gemeenschappelijke voorvallen of belevenissen en bij toeval in dezelfde situatie hebt verkeerd of gaat verkeren. En al pratende en verkennende kom je, via-via, weer bij jezelf terug en zo sluit de kring der communicatie zich als vanzelf.

Hieronder volgen een paar voorbeelden:

Dirk senior, broer van Hanna en ik, ook senior, hebben elkaar voor het eerst ontmoet als twee wild vreemden, toen wij beiden eind augustus 1939 als buitengewoon-dienstplichtigen op weg waren naar onze mobilisatiebestemming. De oorlog stond op het punt van uitbreken. We waren doodmoe na een eindeloze reis in een overvolle trein, waarin je op een **beknelde** wijze had geprobeerd je geloof te behouden en vrolijk te kijken. We spraken elkaar aan tijdens een stop nadat we als dieren waren losgelaten om wat bij te komen in de frisse lucht, ergens in de buurt van Alkmaar.

We moesten hoognodig naar de Wc, die er niet was en we vonden wel ergens een plekje om van ons overtollige vocht af te komen. We stelden ons voor: tweemaal Knottnerus; hoe bestaat het en er ontstond een boeiend gesprek. Na de stop wuifden we elkaar een vaarwel toe en riepen tot ziens. Dirk diende bij de luchartillerie, eerste batterij en ik idem dito, bij de tweede ergens in de buurt van Alkmaar.

Enige maanden later ontving ik via de veldpost bericht van het hoofdkwartier, dat ik met studieverlof naar huis kon gaan. Ik was perplex. Na enige bestudering van het document ontdekte ik dat deze blijmare niet voor mij, maar voor Dirk bestemd was. Na enige kunstgrepen van mijn kant om dit vreugdevolle bericht bij Dirk te krijgen, kon deze oppakken en wegwezen.

Ik weet niet hoe het gegaan zou zijn als we elkaar niet eerder hadden ontmoet. We zagen elkaar pas weer tijdens één van onze familiebijeenkomsten in de Posbank. Daar was het dolle pret geblazen. Ook met zuster Hanna heb ik

boeiende contacten gehad, toen we heel lang geleden in de auto door Amsterdam raasden om een woning voor haar te bemachtigen.

ANNE...

Ongeveer 100 jaar geleden logeerden twee ooms van mij, Dolf en Ivo, in het statige Utrecht in een statig hotel. Ze waren pas afgestudeerd en bezochten een conferentie over de oecumene. Ze deelden een tweepersoonsbed in een keurige kamer op een lange gang op de tweede étage. Een eindje verder op eenzelfde kamer op dezelfde gang, zaten hen twee onbekende vriendinnen, Jo en Anne.

In de nacht, toen iedereen sliep, verliet Dolf zijn legerstede om ergens in de gang een WC te vinden. Na dit weldadige bezoek haastte zich ijlings om weer in het warme bed te duiken. Maar, o wee, hij belandde in het verkeerde bed en merkte tot zijn grote schrik, dat hij naast Jo was komen te liggen. Blijkbaar was Anne ook even uit bed gestapt voor een bezoek aan de WC. Dolf had nog geen erg. Hij lag heerlijk uitgestrekt in het warme bed met zijn koud geworden voeten en opeens zachte, warme voetjes voelde en hoorde zeggen met een damesstem: “Anne, wat zijn je voeten toch koud”. Dolf, bijna verstijfd in een doodschrik, had onmiddellijk door wat er aan de hand, of beter, aan de voet was, vloog als een onzichtbare engel het bed en de kamer uit naar zijn plekje naast broer Ivo.

De opgelopen gêne van dit ongewild nachtelijk avontuur bleef een raadsel, een geheim totdat door “het toeval” mogelijk gemaakt, Dolf en Jo elkaar als toekomstig echtpaar leerden kennen. Alsof het zo wezen moest. De eerste huwelijksnacht sliepen de kersverse bruid en de bruidegom in dezelfde kamer en hetzelfde roemrucht geworden bed. Jo lag er het eerst in en even later, na een bezoek aan de WC, gevolgd door de dolgelukkige Dolf, die zich naast haar uitstrekte.

Broedende stilte...

De voeten raakten elkaar en opeens wist Jo het zeker. Ze veerde op en fluisterde heel charmant: “Anne, wat zijn je voeten toch koud”. Bruid en bruidegom, Jo en Dolf, gleden in elkaars armen. Een tedere omhelzing volgde, die een eeuwigheid duurde. Lied ohne Worte. En zij leefden nog lang en gelukkig.

Bart Sr, Dinxperloo.

EEN CONTACT GESTOORDE MAATSCHAPPIJ ?

In deze maatschappij die zo snel is dat onze oudere generatie niet meer mee kan, is de hoeveelheid aan telefoons zo groot dat we per hoofd van de bevolking (inclusief baby's en ouden van dagen) de beschikking hebben over meerdere toestellen..

In de afgelopen eeuw is de versnelling en verdichting van onze mogelijkheden om contact te hebben enorm toegenomen. In de 50er en 60er jaren spraken we elkaar nog op straat of in de winkel om de hoek, via een brief of een kaartje en werden erg belangrijke berichten wel overwogen per telex verzonden. In die tijd ontstond ook het fenomeen van een gelukstelegram.

Nu is dat allemaal anders, er is veel bijgekomen naast dat wat er altijd al was. Titia Knottnerus zond mij vorig jaar een brief en ook van enkele collega's kreeg ik een kaartje omdat ik met ziekte thuis verbleef. Natuurlijk komen ook de nodige familie en bekenden aan de deur voor een praatje en een kop koffie. Maar als de moderne mens tegenwoordig contact wil, zoekt men die vooral via de diverse media, zo lijkt het in elk geval.

Allereerst is dat vooral de telefoon, ja de oude via het KPN-net maar ook een mobiel telefoonnet staat ter beschikking. Hiermee kan vanuit elke situatie, plek en tijdstip gebeld worden. In de trein, in de winkel overal is men dan bereikbaar. Handig maar soms ook ongelegen. Zelfs als je eens niet bereikbaar bent, neemt je voice mail of het antwoordapparaat je taak over en neemt het oproepje op. Je mag dan later zelf terug bellen. Alsof je daar altijd op zit te wachten.

De fax als communicatiemiddel is alweer uit en wordt nauwelijks nog gebruikt. Handig tijdens vakantie in een hotel. Vanuit Nederland werd een brief geschreven of getypt en per fax naar het hotel gezonden. Ieder van ons kon opdat moment kennis nemen van het originele bericht.

Voor iedereen die een computer en internet heeft, is het hebben van contacten nog veel makkelijker. Zelfs vanuit de luie stoel is de hele wereld bereikbaar.

Op internet zelf kun je contacten leggen met wie dan ook. Als je bij een willekeurige zoekmachine (bijv. Google) het woord Knottnerus intikt, kom je al heel wat familieleden tegen. Bijv. "neef" Otto uit Zuidbroek over onze familie en nog veel meer. Of een "nicht" Roeline in Drenthe uit de provinciale staten die nog al veel teksten produceert. Ook kom je de bekende "neef" Prof. Dr. A. J. tegen die in Maastricht aan de universiteit verbonden is en voorzitter is van de Gezondheidsraad. Ivo, verderop in dit krantje kom je hem ook tegen, op het net omdat hij een boek heeft geschreven over Helena. Zo weet ik nu ook dat er een boekhandel Knottnerus is in Groningen!

In de site waar ze genoemd worden staat meestal ook een emailadres te vinden, zodat je ze een boodschap kunt sturen Ook elders zitten een paar familieleden die je zo zou kunnen groeten. In Amerika vind je een jurist die Knottnerus heet en in Duitsland is er een kaakorthopedische specialist te vinden met de naam Knottnerus.

Via sites kun je van je overtollig huisraad af. Op marktplaats of Ebay zoeken mensen contact om van alles aan de man te brengen. Via marktplaats heb ik een slaapkamer ameublement verkocht heb aan een vader van een leerling van mijn school.

Wat te zeggen van de contact advertenties die singles probeert aan elkaar te koppelen. Iedereen kent inmiddels wel een (echt)paar, die elkaar vonden op het web. Wij kennen ook twee van die gelukkige koppels. Ze hebben elkaar dan toch maar gevonden.

Wat betreft de jeugd ligt dat alweer wat anders. Die chatten en msn-en er lustig op los. Zijn de dertigers en veertigers nog druk aan het e-mailen en zijn de vijftigers dit eigenlijk nog aan het leren, voor de jeugd is dat al geen optie meer. Zij regelen hun zaakjes onderling met een chat of een MSN boodschap.

Die jeugd kom je ook al tegen op de nieuwste rage. Het zgn. Hyven. Onze minister president heeft via de "Hyves" site zo'n 30.000 vriendjes. Als je op deze site de naam Knottnerus intypt en het op een zoeken zet, kom je Bas (19) uit Den Haag, Emile (22) uit Breda, Alinda (24) uit Amstelveen, Ruben (31) uit Leeuwarden, Susan (25) uit Huissen, Lisanne (20) woonplaats onbekend, Bart (50) uit Alkmaar, Frank(26) uit Zwolle, Daniëlle(51) uit Alkmaar, Annechien (17) uit Nieuwolda, Hans (57) uit Son en Suzanne (getuige de foto is ze jong) uit Amsterdam, Anje van 12 en Marissa (23) uit Gieten, een tweede Ivo(37) uit Amsterdam en Rina(30) uit Doesburg tegen. Allemaal telgen uit onze illustere familie! Ze komen op een aantal na, niet naar de familie reünie, want dat is voor velen niet cool genoeg tegenwoordig. Ze hebben elkaar waarschijnlijk nooit gezien, weten waarschijnlijk niet van elkaar dat ze familie zijn, maar ik kom ze tegen door de gezamenlijke achternaam. En misschien komen ze elkaar op die manier ooit ook wel eens tegen.

Naar een oordeel ben ik niet op zoek. Het gaat er niet om dat de zaken van vroeger beter of slechter zijn. Elke generatie heeft z'n eigen manieren van doen en leven in hun maatschappij. Het gaat mij om de verwondering. Verwondering over de grote verschillen tussen motivaties om te kiezen voor een bepaalde manier van contacten leggen.

Anno Knottnerus.

KERSTGROET:

Het bestuur
wenst
u allen
fijne feestdagen
toe
en voor
2007
veel
vertrouwen
en wijsheid!

**Grafsteen van
Johann Michaelis
Palatinus
Knottnerus**

in Greetsiel
(Ost Friesland D.).

www.knottnerus.org

